

INFORME JURÍDIC PRELIMINAR

Assumpte: Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya

Sol·licitant: Secretaria per a l'Administració de Justícia

1.- ANTECEDENTS

La Secretaria per a l'Administració de Justícia ha tramès a aquesta Assessoria Jurídica, en data 26 de juny de 2023, el text del *Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya*, acompanyat d'una memòria general i una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades.

L'esmentat Projecte de decret ha d'ésser sotmès a informe dels serveis jurídics, de conformitat amb el que disposen l'article 65 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en relació amb l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2.- ANÀLISI JURÍDICA

I. Marc competencial, marc normatiu i habilitació normativa

El Projecte de decret té per objecte l'aprovació d'un nou Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) dedica el seu títol III al poder judicial a Catalunya, i concretament el capítol III a les competències de la Generalitat sobre l'Administració de justícia, establint, entre altres, competències en matèria de mitjans materials i de mitjans personals, oficina judicial i institucions i serveis de suport, justícia gratuïta, justícia de pau i de proximitat.

D'acord amb l'article 104 de l'EAC correspon a la Generalitat la competència sobre els mitjans materials de l'Administració de justícia a Catalunya.

De conformitat amb l'article 105 de l'EAC correspon a la Generalitat, d'acord amb la Llei orgànica del poder judicial, determinar la creació, el disseny, l'organització, la dotació i la gestió de les oficines judicials i dels òrgans i els serveis de suport als òrgans

jurisdiccionals, incloent-hi la regulació de les institucions, els instituts i els serveis de medicina forense i de toxicologia.

Finalment, l'article 109 de l'EAC preveu que la Generalitat exerceix, ultra les competències expressament atribuïdes per l'Estatut, totes les funcions i les facultats que la Llei orgànica del poder judicial reconeix al Govern de l'Estat amb relació a l'Administració de justícia a Catalunya, això és, l'anomenada clàusula subrogatòria. En aquest punt, cal recordar que en virtut de l'article 18.1 de l'EAC de 1979, en relació amb l'Administració de justícia, llevat de la militar, corresponia a la Generalitat exercir totes les facultats que les lleis orgàniques del Poder Judicial i del Consell General del Poder Judicial reconeixin o atribueixin al Govern de l'Estat.

Per la seva banda, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial (en endavant, LOPJ), estableix que correspon al Ministeri de Justícia o a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia proveir els jutjats i tribunals dels mitjans necessaris per al desenvolupament de la seva funció amb independència i eficàcia (article 37).

Mitjançant el Decret 466/1982, de 14 d'octubre, el Govern de la Generalitat a través del Departament de Justícia, va assumir les competències que poguessin derivar de l'aplicació dels articles 18, 22, 23 i 24 de l'EAC de 1979. Les primeres transferències en matèria d'Administració de justícia es van dur a terme l'any 1990. Així, mitjançant el Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, es van traspasar a la Generalitat de Catalunya funcions de l'Administració de l'Estat en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, les quals van ser objecte d'ampliació, mitjançant posteriors reials decrets.

Pel Decret 217/1990, de 3 de setembre, es van assignar al Departament de Justícia les funcions en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia. Mitjançant el Reial decret 441/1996, d'1 de març, es van traspasar les funcions i els serveis en matèria de mitjans personals al servei de l'Administració de justícia, en els termes que estableixen el Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia, i el Reial decret 296/1996, de 23 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic del cos de metges forenses. Les funcions i els serveis traspassats a la Generalitat per aquest Reial decret i pel Reial decret 409/1996, d'1 de març, es van assignar a l'esmentat Departament mitjançant el Decret 129/1996, de 16 d'abril.

De conformitat amb el vigent Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, correspon al Departament de Justícia, Drets i Memòria l'exercici de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització (article 3.14.1).

D'acord amb el Decret 47/2022, de 15 de març, de reestructuració del Departament de Justícia, Drets i Memòria, correspon a la Secretaria per a l'Administració de Justícia, entre d'altres funcions, la de dirigir la gestió dels mitjans personals i dels recursos materials i

econòmics de l'Administració de justícia a Catalunya (article 62.2.c). De la Secretaria esmentada en depèn l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya, que té les funcions i l'estructura que preveu la seva normativa específica (article 62.3.f).

La regulació actual dels instituts de medicina legal i ciències forenses es preveu a l'article 479 de la LOPJ –en la redacció donada per la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol-, el qual estableix el següent:

“1. Los Institutos de Medicina Legal y Ciencias Forenses son órganos técnicos adscritos al Ministerio de Justicia, o en su caso a aquellas Comunidades Autónomas con competencia en la materia, cuya misión principal es auxiliar a la Administración de Justicia en el ámbito de su disciplina científica y técnica.

2. Existirá un Instituto de Medicina Legal y Ciencias Forenses en cada ciudad donde tenga su sede oficial un Tribunal Superior de Justicia.

No obstante, el Gobierno, a propuesta del Ministerio de Justicia, previa petición, en su caso, de una Comunidad Autónoma con competencia en la materia, podrá autorizar que dicha sede sea la de la capitalidad administrativa de la Comunidad Autónoma de que se trate, cuando sea distinta de la del Tribunal Superior de Justicia.

Asimismo, el Gobierno podrá autorizar, previa petición, en su caso, de una Comunidad Autónoma con competencia en la materia, el establecimiento de Institutos de Medicina Legal y Ciencias Forenses en las restantes ciudades del ámbito territorial del Tribunal Superior de Justicia de que se trate, con el ámbito de actuación que se determine.

Con sede en Madrid existirá un Instituto de Medicina Legal y Ciencias Forenses que prestará servicio a los diversos órganos de jurisdicción estatal.

3. Mediante real decreto, a propuesta del Ministro de Justicia y previo informe del Consejo General del Poder Judicial y de las Comunidades Autónomas que han recibido los trasposos de medios para el funcionamiento de la Administración de Justicia, se determinarán las normas generales de organización y funcionamiento de los Institutos de Medicina Legal y Ciencias Forenses y de actuación de los médicos forenses y del resto del personal funcionario o laboral adscrito a los mismos, pudiendo el Ministerio de Justicia o el órgano competente de la Comunidad Autónoma dictar, en el ámbito de sus respectivas competencias, las disposiciones pertinentes para su desarrollo y aplicación. En todo caso los Institutos de Medicina Legal y Ciencias Forenses contarán con unidades de valoración forense integral, de las que podrán formar parte los psicólogos y trabajadores sociales que se determinen para garantizar, entre otras funciones, la asistencia especializada a las víctimas de violencia de género y el diseño de protocolos de actuación global e integral en casos de violencia de género. Asimismo, dentro de los Institutos podrán integrarse el resto de equipos psicosociales que prestan servicios a la Administración de Justicia, incluyendo los equipos técnicos de menores, cuyo personal tendrá formación especializada en familia, menores, personas con discapacidad y violencia de género y doméstica. Su formación será orientada desde la perspectiva de la igualdad entre hombres y mujeres.

4. Los médicos forenses son funcionarios de carrera que constituyen un Cuerpo Nacional de Titulados Superiores al servicio de la Administración de Justicia.

5. Son funciones de los médicos forenses:

a) La asistencia técnica a Juzgados, Tribunales y Fiscalías en las materias de su disciplina profesional, emitiendo informes y dictámenes en el marco del proceso judicial o en las actuaciones de investigación criminal que aquellos soliciten.

b) La asistencia o vigilancia facultativa de los detenidos, lesionados o enfermos, que se hallaren bajo la jurisdicción de Juzgados, Tribunales y Fiscalías, en los supuestos y en la forma que determinen las leyes.

c) La emisión de informes y dictámenes a solicitud del Registro Civil, en los supuestos y condiciones que determine su legislación específica.

d) La emisión de informes y dictámenes, a solicitud de particulares en las condiciones que se determinen reglamentariamente.

e) La realización de funciones de docencia, periciales o de investigación, por motivos de interés general, de acuerdo con las instrucciones que establezca el Ministerio de Justicia o la Comunidad Autónoma con competencias en materia de Justicia, en el marco de posibles acuerdos o convenios.

f) La realización de funciones de investigación y colaboración que deriven de su propia función, en los términos contemplados reglamentariamente.

6. En el curso de las actuaciones procesales o de investigación de cualquier naturaleza incoadas por el Ministerio Fiscal, el personal destinado en los Institutos de Medicina Legal y Ciencias Forenses estará a las órdenes de los Jueces y Fiscales, ejerciendo sus funciones con plena independencia y bajo criterios estrictamente científicos.

7. Los médicos forenses estarán destinados en un Instituto de Medicina Legal y Ciencias Forenses o en el Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses. Asimismo, en los Institutos de Medicina Legal y Ciencias Forenses estará destinado el personal funcionario que se determine en las relaciones de puestos de trabajo. También podrán prestar servicios en los citados Institutos los psicólogos, trabajadores sociales y resto de personal laboral que se determine.”

En desplegament de les previsions de la LOPJ, el Reial decret 386/1996, d'1 de març, va aprovar el Reglament dels Instituts de Medicina Legal.

El vigent Reial decret 144/2023, de 28 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament dels Instituts de Medicina Legal i Ciències Forenses, ha derogat l'esmentat Reial decret 386/1996, d'1 de març, i el Reial decret 296/1996, de 23 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic del cos de metges forenses.

D'acord amb l'article 1 del vigent Reglament aprovat pel Reial decret 144/2023, els instituts de medicina legal i ciències forenses són "órganos técnicos adscritos al Ministerio de Justicia o, en su caso, a aquellas comunidades autónomas con competencias asumidas en materia de justicia, cuya misión principal es auxiliar a la Administración de Justicia en el ámbito de sus disciplinas científicas y técnicas" (apartat 1); "Realizan además actividades extrajudiciales, actividades de formación, docencia e investigación relacionadas con las ciencias forenses y colaboran con entidades públicas o privadas por razones de interés general, de acuerdo con lo establecido en las leyes o en virtud de los acuerdos o convenios que se adopten" (apartat 3), i "En la sede de los institutos no podrá realizarse ninguna actividad privada, salvo lo establecido en las leyes o en este reglamento" (apartat 5).

Al seu torn, l'article 2 del Reglament esmentat estableix que a cada ciutat on tingui la seu oficial un tribunal superior de justícia existirà un institut de medicina legal i ciències forenses (apartat 1); l'apartat 4 estableix que la creació dels instituts es farà mitjançant ordre del Ministeri de Justícia o disposició de la comunitat que hagi rebut els traspassos de mitjans per al funcionament de l'Administració de justícia, i que les normes de creació han d'establir la seu, l'àmbit territorial i han de desenvolupar la seva estructura i competències; així mateix, han d'incloure la relació inicial de llocs de treball, una vegada s'hagin aprovat d'acord amb el que estableixen els apartats 5 i 6 de l'article 18 del mateix Reglament.

D'altra banda, la disposició final tercera del Reial decret 144/2023 estableix que la persona titular del Ministeri de Justícia podrà dictar les disposicions pertinents per al desplegament i aplicació de l'esmentat Reial decret sens perjudici de les competències que per a la seva execució tenen les comunitats autònomes amb competències assumides en matèria de justícia.

A Catalunya, el Decret 302/2001, de 20 de novembre, va crear l'Institut de Medicina Legal de Catalunya i va aprovar el seu Reglament. Aquest Reglament va ser derogat pel Decret 411/2006, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya.

Pel Decret 279/2016, de 2 d'agost, es va modificar el Reglament de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, aprovat pel Decret 411/2006, de 31 d'octubre. Així, es va adaptar l'organització territorial de l'Institut a l'organització territorial del llavors Departament de Justícia, es van reorganitzar els serveis de Patologia Forense i de Laboratori Forense de l'Institut i, així mateix, es van recollir els canvis introduïts per la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol, que va afegir entre les funcions pròpies dels metges forenses l'emissió d'informes i dictàmens a sol·licitud de particulars i va modificar la denominació dels instituts de medicina legal, que passaven a anomenar-se instituts de medicina legal i ciències forenses, de manera que el Decret 279/2016, de 2 d'agost, va modificar la denominació de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, que va passar a denominar-se Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

Així doncs, el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya del 2006 regula la seva naturalesa i funcions, l'àmbit territorial i la seu, la seva estructura i organització i funcionament, això és: els òrgans directius (el director o directora de

l'Institut, el Consell de Direcció i els subdirectors), l'estructura territorial en divisions (que s'organitzen en àrees territorials), els serveis i seccions i la gerència. Finalment, es regula la Comissió de Docència i Investigació i la col·laboració amb les universitats i altres institucions.

Quant a l'habilitació legal del Govern per a aprovar el Projecte de decret que ara s'informa, cal recordar que el Govern de la Generalitat té atribuïda la potestat reglamentària, amb caràcter general, per l'article 68 de l'EAC i per l'article 26.e) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, d'acord amb el qual correspon al Govern exercir la potestat reglamentària en tots els casos en què no sigui específicament atribuïda al president o presidenta de la Generalitat o als consellers, i que, d'acord amb l'article 39.1, correspon al Govern la titularitat de la potestat reglamentària en l'exercici de les competències de la Generalitat.

De conformitat amb l'article 40.1 les disposicions reglamentàries dictades pel Govern adopten la forma de decret. I d'acord amb l'article 16.b) de la Llei 13/2008, correspon als consellers la funció de proposar al Govern projectes de decret relatius a llurs funcions o a llur àmbit de competències.

Per tant, d'acord amb el que ha quedat assenyalat anteriorment, la Generalitat és competent, el rang de la norma ha de ser el de decret i el Govern es troba habilitat per a aprovar la disposició projectada.

II. Procediment d'elaboració i tramitació del Projecte de decret

II.1 Règim jurídic aplicable al procediment

El procediment d'elaboració de la norma projectada s'ha d'ajustar a les previsions establertes en el títol IV de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, Llei 26/2010). El procediment regulat en l'esmentat títol IV "s'aplica a les disposicions reglamentàries que s'elaboren en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat" (article 59.1). Als efectes del que estableix aquest títol IV, "s'entén per disposicions reglamentàries les disposicions de caràcter general amb rang inferior al de llei dictades pel Govern o pels consellers dels departaments de l'Administració de la Generalitat que, qualsevol que sigui la matèria de què tractin, continguin normes que innovin l'ordenament jurídic" (article 60.1). En conseqüència, aquestes normes són d'aplicació al procediment d'elaboració del Projecte de decret que ara s'informa.

Cal tenir present, a més, que la tramitació del Projecte de decret ha d'observar les previsions de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014), que incorpora en l'article 62 els principis generals de millora de la qualitat normativa, i en l'article 69 preveu la participació ciutadana en l'elaboració de disposicions de caràcter general.

Finalment, cal tenir en compte les previsions de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, Llei 39/2015), que en els articles 127 a 133 regula la iniciativa legislativa i la potestat

reglamentària i la participació de la ciutadania en el procediment d'elaboració dels reglaments, si bé cal tenir present que la Sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, de 24 de maig (dictada en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3628-2016, interposat pel Govern de la Generalitat de Catalunya), va declarar alguns d'aquests preceptes contraris a l'ordre constitucional de competències¹.

II.2 Planificació normativa

Quant a la planificació normativa, l'article 132 de la Llei 39/2015, estableix que, anualment, les administracions públiques, han de fer públic un pla normatiu que contingui les iniciatives legals o reglamentàries que s'hagin d'elevat per a la seva aprovació l'any següent (apartat 1), i que una vegada aprovat, el pla anual normatiu s'ha de publicar al portal de la transparència de l'Administració pública corresponent (apartat 2). Com ja hem dit, l'avantdit Sentència del Tribunal Constitucional 55/2018 ha declarat l'article 132 contrari a l'ordre constitucional de competències.

En relació amb la planificació normativa, és doctrina de la Comissió Jurídica Assessora subratllar la rellevància de la planificació normativa, com a “[...] instrument al servei de la seguretat jurídica, principi que no solament implica generar confiança sobre el que diu la normativa vigent, sinó també sobre l'evolució raonable de l'ordenament jurídic, tal com es reconeix d'una manera expressa en l'article 62 de la Llei catalana 19/2014, de 29 de desembre, que preveu la necessitat que la iniciativa normativa s'exerceixi de tal manera que el marc normatiu resultant sigui previsible” (Dictamen 200/2023).

Mitjançant l'Acord del Govern de 19 d'octubre de 2021 es va aprovar el Pla normatiu del Govern de la Generalitat de Catalunya per als anys 2021-2023, on està inclòs el *Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya*.

Fent ús de la facultat prevista en l'apartat cinquè de l'esmentat Acord del Govern, la Secretaria del Govern va promoure una segona modificació del Pla normatiu, de la qual, el 24 de gener del 2023, el Govern en va prendre coneixement, i on consta (dins de l'Eix 1. Per un país just, amb bon govern i referent democràtic al món) com a iniciativa núm. 58 el *Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya*, amb la descripció següent: “modernitzar l'organització de la medicina forense a Catalunya amb l'adaptació a la diversitat territorial i als requeriments davant la violència masclista (incorporació de les Unitats de valoració Forense Integral); fomentar el caràcter pluriprofessional de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya, amb la víctima com a eix, així com reforçar la projecció social d'aquest Institut i de la docència i recerca.”

¹ La part dispositiva de la STC 55/2018, estableix:
“[...] 2º Declarar que los artículos 129 (salvo el apartado cuarto, párrafos segundo y tercero), 130, 132 y 133 de la Ley 39/2015 son contrarios al orden constitucional de competencias en los términos del fundamento jurídico 7 b) de esta Sentencia.
3º Declarar que el artículo 132 y el artículo 133, salvo el inciso de su apartado primero “Con carácter previo a la elaboración del proyecto o anteproyecto de ley o de reglamento, se sustanciará una consulta pública” y el primer párrafo de su apartado cuarto, ambos de la Ley 39/2015, son contrarios al orden constitucional de competencias en los términos del fundamento jurídico 7 c) de esta Sentencia [...]”.

II.3 Iniciació i tramitació del procediment

a) L'article 61.1 de la Llei 26/2010 estableix que el procediment d'elaboració d'un projecte de disposició reglamentària s'inicia a proposta del departament competent en la matèria del projecte. Si es tracta de matèries de competència de més d'un departament, la proposta ha d'ésser conjunta o del titular o la titular del Departament de la Presidència.

Pel que fa a la **competència del Departament de Justícia, Drets i Memòria**, per a la tramitació del Projecte de decret, com ja s'ha dit a la consideració jurídica anterior, correspon al Departament de Justícia, Drets i Memòria l'exercici de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització (article 3.14.1 del Decret 184/2022, de 10 d'octubre).

b) L'article 62.1 de la Llei 26/2010 preveu que: "La tramitació d'un projecte de disposició reglamentària correspon a la **unitat directiva** corresponent del departament proponent". Quant a la determinació de l'òrgan competent per a l'elaboració i tramitació del Projecte de decret, es tracta d'una proposta que té per objecte l'aprovació d'un nou Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya, i que ha estat elaborada i impulsada per la Secretaria per a l'Administració de Justícia, que és la unitat competent, i de la qual depèn l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya (article 62.3.f) del Decret 47/2022, de 15 de març, de reestructuració del Departament de Justícia, Drets i Memòria).

II.4 Memòries

a) D'acord amb el que estableix l'article 64 de la Llei 26/2010, els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats sempre d'una memòria general, d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades, i també dels informes preceptius i els que sol·liciti l'òrgan instructor.

L'esmentat precepte indica el contingut mínim que han de tenir la **memòria general** i la **memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades**.

El contingut mínim de la memòria general es determina en l'article 64.2 de la Llei 26/2010: a) La justificació de la necessitat de la disposició reglamentària i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen; b) El marc normatiu en què s'insereix el projecte de disposició reglamentària; c) La relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants; d) La competència de la Generalitat sobre la matèria; e) La relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència; f) La procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública.

El contingut mínim de la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades es determina en l'article 64.3 de la Llei 26/2010: a) Un informe d'impacte pressupostari, en què s'avalua la repercussió de la disposició reglamentària en els recursos personals i materials i en els pressupostos de la Generalitat, i també les fonts i els procediments de finançament, si escau; b) Un informe d'impacte econòmic i social, en què s'avaluen els

costos i els beneficis que implica el projecte de disposició reglamentària per als seus destinataris i per a la realitat social i econòmica; c) Un informe d'impacte normatiu, en què s'avalua la incidència de les mesures proposades per la disposició reglamentària en termes d'opcions de regulació, de simplificació administrativa i de reducció de càrregues administratives per als ciutadans i les empreses; d) Un informe d'impacte de gènere.

Consten en l'expedient les memòries anteriorment esmentades, relatives al Projecte de decret que ara s'informa, signades ambdues per la secretària de Relacions per a l'Administració de Justícia en data 26 de juny de 2023.

La memòria general inclou el contingut mínim especificat per la Llei 26/2010. Així mateix, s'afegeixen altres consideracions, com ara, una referència al Pla normatiu i l'anàlisi dels tràmits de consulta pública prèvia i de participació ciutadana.

Igualment, la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades inclou el contingut mínim especificat per la Llei 26/2010. Així mateix, s'inclouen altres consideracions a la memòria, com ara: l'anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació (identificació del problema, establiment dels objectius i identificació de les opcions de regulació), una comparació de les opcions de regulació considerades, i la implementació, seguiment i avaluació de la norma.

b) L'article 64.5 de la Llei 26/2010 disposa que l'expedient ha d'incloure una **memòria de les observacions i les al·legacions** presentades en els tràmits de consulta interdepartamental, audiència, informació pública i informes, si escau, i també de les raons que han dut a desestimar-les, si és el cas.

Així doncs, d'acord amb l'article esmentat, la unitat promotora haurà d'elaborar, en el seu moment, la corresponent memòria valorativa de les observacions i al·legacions que es puguin formular en els tràmits corresponents.

II.5 Consulta interdepartamental, informes i dictàmens

a) D'acord amb l'article 66 de la Llei 26/2010, prèviament als tràmits d'audiència i informació pública, si l'aprovació de la disposició reglamentària correspon al Govern, cal dur a terme el tràmit de **consulta interdepartamental**: s'ha de sotmetre el Projecte normatiu a consulta per mitjans electrònics (fòrum de l'aplicatiu SIGOV –Sistema d'Informació, Gestió i Tramitació dels Documents de Govern-) dels diferents departaments de la Generalitat perquè formulin, si escau, les observacions que considerin convenientes. Aquest tràmit finalitza amb la presentació del Projecte de decret a la sessió corresponent del Consell Tècnic (apartat II, Informació sobre Avantprojectes de Llei, Projectes de decret i propostes d'Acord en tramitació).

b) Quant a l'**informe d'impacte pressupostari**, la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades afirma el següent:

“La repercussió de la implantació del Projecte de Decret pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya és limitat ja que es tracta de redefinir i redistribuir les funcions dels metges forenses existents.

En efecte, la proposta implica modificar la RLT sense que això impliqui un increment de dotacions, atès que es suprimeixen 11 places del cos de metges forenses i es creen 11 llocs de cap de servei (1 cap de servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals, 4 llocs de cap de servei de Patologia Forense i 6 llocs de cap de servei de Clínica Medicoforense).

En definitiva, la diferència entre el cost de la RLT actual (11.038.207,56 €) i la de la proposta d'RLT (11.093.303,42 €) que se'n deriva és de 55.095,86 €.

El cost s'ha calculat en base a les retribucions bàsiques i complementàries establertes a la normativa vigent per als cossos de funcionaris del personal al servei de l'Administració de justícia. No s'han inclòs altres costos no salarials com ara els costos de Seguretat Social a càrrec de l'empresari perquè aquests varien en funció de que es tracti de personal funcionari o interí. El percentatge d'interinatge a l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses en aquests moments es pot veure reduït de manera significativa els propers exercicis amb l'actual procés d'oposicions al cos de metges forenses i els processos d'estabilització del personal interí actualment en marxa.

El cost de les Unitats de valoració forense integral que depenen funcionalment del Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals, és de 234.946,50 € es finançaran amb fons del Pacte d'Estat sobre Violència de Gènere, que va ser aprovat al desembre de 2017 en el marc de la Conferència Sectorial d'Igualtat.”

En tot cas, caldrà sol·licitar el corresponent informe de la Direcció General de Pressupostos, de conformitat amb el que estableix l'article 36.1.h) del Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda.

c) Pel que fa a l'**informe d'impacte de gènere**, la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades afirma que:

“El Projecte de decret no conté en el seu contingut un ús androcèntric del llenguatge ni utilitza termes que comportin discriminació per raó de gènere, i per tant no es considera que tingui impacte de gènere respecte a [sic] plenament el principi d'igualtat d'oportunitat entre homes i dones, en aplicació de la transversalitat de gènere.

Per tant, s'ha tingut en compte en l'elaboració del decret les previsions del Decret 162/2002, de 28 de maig, de modificació del Decret 107/1987, de 13 de març, pel qual es regula l'ús de les llengües oficials per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, amb l'objecte de promoure l'ús d'un llenguatge simplificat i no discriminatori i de la terminologia catalana normalitzada.

El Projecte incorpora una referència explícita a les unitats de valoració forense integral, previstes a la normativa estatal, que permetrà afavorir-ne el seu impuls i desplegament futur a tots els partits judicials de Catalunya, d'acord amb l'estructura territorial de l'Institut, i com a una funció pròpia dels serveis de clínica medicoforense. En preveure la proposta normativa una ampliació i potenciació de l'àmbit científic de les violències masculines, es podrà reforçar la vessant d'intervenció tècnica i especialització en aquesta matèria, per donar un millor servei a les víctimes de les violències masculines.”

Amb tot, com recorda la pròpia memòria d'avaluació, caldrà sol·licitar l'informe preceptiu de l'Institut Català de les Dones, atès que, d'acord amb l'article 3.g) de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona (en la redacció donada per la disposició final primera de la Llei 17/2015, de 31 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes), correspon a l'Institut Català de les Dones elaborar i emetre els informes d'impacte de gènere i, en tot cas, els informes a què fan referència els articles 36.3.b) i 37.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, i l'article 64.3.d) de la Llei 26/2010.

d) D'altra banda, atès el contingut del Projecte de decret, i d'acord amb el que estableix l'article 71.b) del Decret 19/2022, de 8 de febrer, de reestructuració del Departament de la Presidència –en relació amb l'article 9.8 del Decret 289/2022, de 2 de novembre–, cal sol·licitar l'informe corresponent a la **Subdirecció General d'Organització de l'Administració i del Sector Públic** de la Direcció General de Bon Govern, Innovació i Qualitat Democràtiques del Departament de la Presidència, tot tenint en compte que aquest informe, de conformitat amb el que estableix l'avantdit precepte, té caràcter preceptiu i vinculant.

e) El Projecte de decret no té incidència en matèria d'administració digital, per tant no s'ha de sol·licitar l'informe que preveu l'article 10.3.i) del Decret 289/2022, de 2 de novembre, de reestructuració del Departament de la Presidència, d'acord amb el qual correspon a la **Direcció General d'Administració Digital** emetre informes amb caràcter preceptiu sobre les disposicions de caràcter general i els acords del Govern, quan tinguin incidència en el desenvolupament dels processos administratius i de l'Administració digital, i dels sistemes de signatura i d'identificació electrònica de les persones interessades en el procediment, per tal d'assegurar la seva adequació a les directrius corporatives en aquestes matèries.

f) Pel que fa al dictamen del **Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya**, de conformitat amb l'article 2.1 de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, correspon a aquest òrgan emetre dictamen amb caràcter preceptiu, no vinculant i previ a la tramitació corresponent, sobre els projectes de decret del Govern que regulen matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació, segons que es determini en les disposicions administratives que es dictin per al desenvolupament reglamentari de l'esmentada llei. El Projecte de decret que ara s'informa és de caràcter essencialment organitzatiu, per tant no té una relació substancial amb les matèries pròpiament socioeconòmiques, laborals i d'ocupació, per la qual cosa entenem que no procedeix sol·licitar el dictamen corresponent.

g) No cal sotmetre la iniciativa a informe de la **Comissió de Govern Local de Catalunya**, ni a audiència o dictamen del **Consell de Governos Locals**, atès que el Projecte de decret no afecta el règim local (article 193.1.a) del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i article 22.2 de la Llei 12/2010, del 19 de maig, del Consell de Governos Locals). En aquest mateix sentit, no és necessària la intervenció de les entitats locals de Catalunya que preveu l'article 70 de la Llei 26/2010, atès que el Projecte de decret no les afecta de manera específica.

h) Atès el que preceptua l'article 561.1 de la LOPJ, és procedent sol·licitar informe del **Consell General del Poder Judicial**, considerant l'abast i sentit de la funció consultiva del dit òrgan de govern del Poder Judicial.

i) Realitzats els tràmits anteriors, i d'acord amb les Directrius sobre el contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general, aprovades per l'Acord del Govern de 19 de maig de 2009, caldrà elaborar un **informe jurídic final**.

j) Quant a la necessitat de dictamen de la **Comissió Jurídica Assessora**, d'acord amb l'article 8 de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, en la tramitació del decret objecte d'aquest informe no és preceptiu el dictamen d'aquesta Comissió, en tractar-se d'un Projecte de decret de caràcter autoorganitzatiu. Així es desprèn, també, de l'article 69 de la Llei 26/2010, d'acord amb el qual s'han de sotmetre amb caràcter preceptiu al dictamen de la Comissió Jurídica Assessora els projectes de disposicions reglamentàries que es dictin per desplegar les lleis o el dret europeu i llurs modificacions.

k) De conformitat amb l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic, aprovat pel Decret 413/2011, de 13 desembre, el Consell Tècnic ha d'examinar i deliberar sobre els projectes de disposicions normatives que hagin de ser sotmesos a l'aprovació del Govern, tret dels projectes de decret llei (apartat IV-A, Informes previs a l'elevació al Govern sobre Projectes de decret).

II.6 Participació ciutadana i transparència

a) Consulta pública prèvia

Pel que fa a la consulta pública prèvia que disposa l'article 133.1 de la Llei 39/2015, cal tenir en compte que, d'acord amb la Sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, aquest tràmit de consulta prèvia –però no la forma com s'ha de realitzar– es pot considerar part de les bases del règim jurídic de les administracions públiques. Així, la dita STC ha declarat que bona part de l'article 133 és contrari a l'ordre constitucional de competències, de manera que les previsions de l'article 133 que van més enllà del primer incís de l'apartat 1 (realització de consulta pública prèvia: "Amb caràcter previ a l'elaboració del projecte [...] de reglament, s'ha de substanciar una consulta pública") i de la referència del paràgraf primer de l'apartat 4 (raons que habiliten per a ometre els tràmits de consulta, audiència i informació públiques: "Es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques que preveu aquest article en el cas de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat, l'Administració autonòmica, l'Administració local o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades, o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin") desborden allò que és bàsic i vulneren les competències de la Generalitat de Catalunya, i, per consegüent, no resulten aplicables a l'elaboració de reglaments en l'àmbit de les seves competències.

Pel que fa a la consulta pública prèvia, cal tenir en compte que l'article 66 *bis* de la Llei 26/2010 regula, amb caràcter exhaustiu, la participació dels ciutadans en l'elaboració de disposicions reglamentàries, i s'hi concreta que, prèviament a l'elaboració del text d'una

disposició reglamentària, s'ha de fer una consulta pública a la ciutadania per mitjà del Portal de la Transparència de la Generalitat, i que la consulta s'ha de dur a terme en relació amb l'avaluació preliminar de la iniciativa, la qual ha de tenir el contingut mínim que determina el propi article 66 *bis*. Pel que ara interessa, l'apartat 3 de l'article 66 *bis* determina que es pot prescindir d'aquest tràmit de consulta prèvia si es justifica que concorre algun dels supòsits següents:

- a) El contingut és pressupostari o organitzatiu.
- b) Es limita a refundre o consolidar textos.
- c) Consisteix essencialment en el compliment d'un mandat legal delimitat pel que fa al contingut, o bé en la transposició de normativa de la Unió Europea de caràcter tècnic, i no imposa als destinataris noves obligacions respecte a la norma d'origen.
- d) De l'avaluació preliminar es desprèn que no es generen impactes rellevants des de la perspectiva econòmica, social o ambiental.”

Així doncs, en el cas del present Projecte de decret, en tant que es tracta d'una disposició de caire organitzatiu, es pot prescindir del referit tràmit de consulta pública prèvia i, en el mateix sentit, la memòria general justifica la no realització d'aquest tràmit en el caràcter organitzatiu d'aquesta disposició.

b) Participació ciutadana de l'article 69.1 de la Llei 19/2014

L'article 69.1 de la Llei 19/2014 preveu que: “Les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu”.

Pel que fa a la valoració preceptiva de la pertinència d'obrir un procés participatiu inicial, d'acord amb el que preveu l'article 69 de la Llei 19/2014, la memòria general fa una menció a la valoració preceptiva de la pertinència o no d'obrir una procés participatiu inicial, d'acord amb el dit article, tràmit que no s'ha considerat necessari, per les mateixes raons exposades que per a la no realització de la consulta pública prèvia, això és, el caràcter organitzatiu de la norma projectada.

c) Audiència i informació pública

Quant al tràmit d'audiència, la Llei 26/2010 preveu que els projectes de disposició reglamentària que afecten els drets o interessos legítims dels ciutadans se sotmeten al tràmit d'audiència de les persones interessades i es posa a disposició d'aquestes la documentació preceptiva (article 67.1); i que el tràmit d'audiència als ciutadans establert per l'article 67 no és aplicable a les disposicions que regulen els òrgans, els càrrecs i les autoritats del Govern, ni tampoc a les disposicions orgàniques de l'Administració de la Generalitat o dels organismes que té adscrits o que en depenen (article 67.6).

Pel que fa al tràmit d'informació pública, l'article 68.1 de la Llei 26/2010 estableix que els projectes de disposició reglamentària es poden sotmetre a informació pública per un

termini no inferior a quinze dies hàbils, que es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils si raons degudament motivades així ho justifiquen.

En aquest sentit, examinada la memòria general que s'acompanya amb el Projecte de decret, aquesta Assessoria Jurídica comparteix l'apreciació de la no realització del tràmit d'audiència, tot i que, com manifesta la memòria: "Amb tot, i a pesar que no afecta l'àmbit de les seves competències, es considera oportú traslladar el projecte al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a la Fiscalia Superior de Catalunya i a la Secretaria de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la mesura que totes tres institucions són representatives dels diferents estaments de l'Administració de justícia a Catalunya".

Així mateix, atès el caràcter organitzatiu de la disposició projectada, es comparteix l'apreciació que formula la memòria general sobre la no obertura del tràmit d'informació pública.

d) Altres tràmits participatius

Pel que fa a la participació sindical en el procediment de tramitació del Projecte de decret, aquesta Assessoria és del parer, com la unitat directiva impulsora apunta en la memòria general, que no procedeix la negociació amb les organitzacions sindicals més representatives de l'àmbit de l'Administració de justícia a Catalunya, atès el contingut (organitzatiu) del Projecte i vistes les matèries que han de ser objecte de negociació d'acord amb l'article 37.1 del Text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.

En aquest punt cal recordar que, d'acord amb l'article 37.2, resten excloses de l'obligatorietat de la negociació, entre altres matèries: "a) Les decisions de les administracions públiques que afectin les seves potestats d'organització. Quan les conseqüències de les decisions de les administracions públiques que afectin les seves potestats d'organització tinguin repercussió sobre condicions de treball dels funcionaris públics previstes a l'apartat anterior, és procedent la negociació de les condicions esmentades amb les organitzacions sindicals a què es refereix aquest Estatut."

Com recorda la memòria general, contra el Decret 411/2006 l'organització sindical Federació de Serveis i Administracions Públiques de CCOO de Catalunya, va interposar el recurs contenciós administratiu núm. 717/2006, que va ser desestimat per la Sentència d'11 de juny de 2009 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. El sindicat recurrent al·legava que el Reglament havia de ser declarat nul de ple dret per manca del tràmit de negociació amb les organitzacions sindicals, en entendre que la disposició general impugnada afectava les condicions de treball dels metges forenses. Doncs bé, el Tribunal va desestimar la pretensió anul·latòria de l'actora, sobre la base dels fonaments següents, així:

"De un lado, la nueva reglamentación impugnada no regula el sistema de provisión de puestos de trabajo sino que consigna que el centro de destino de esos profesionales es el Instituto de Medicina Legal y que la relación de puestos de trabajo determina la adscripción a las divisiones y áreas territoriales, adscripción que se llevará a cabo en virtud de los correspondientes

sistemas de provisión, como ya se anticipaba en el art. 16 del Reglamento de 27 de noviembre de 2001, derogado por el que aquí se examina.

De otro lado, esa mayor flexibilidad y mejor adaptación a las necesidades de prestación del servicio mediante el aumento de divisiones territoriales y de áreas más amplias que los partidos judiciales que persigue el Decreto, como se recoge en el preámbulo (y también se anticipaba en los arts. 14, 15 y 16 del Reglamento derogado), esa eventual “movilidad geográfica” del médico forense a que alude la parte actora, indudablemente hace referencia a la potestad organizativa de la Administración autonómica.

[...]

Por lo demás, el Decreto es aprobado por el Gobierno de la Generalitat, titular de potestad reglamentaria, y es de neto carácter organizativo. Baste examinar su contenido. Corrobora esa afirmación el hecho de que haya seguido todos los trámites establecidos para la aprobación de disposiciones de carácter general, pero no la sumisión a dictamen de la Comisión Jurídica Asesora, trámite preceptivo para los Reglamentos ejecutivos pero no para los de carácter organizativo, salvo que el órgano competente los someta a su consideración de conformidad con los arts. 8 y 9 de la Ley 5/2005, de 2 de mayo, de la Comisión Jurídica Asesora.” (FJ 3 i 4”).

Com ja s'ha dit, l'article 37.2 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat públic estableix una regla general, relativa a la innecessarietat de negociar les decisions sobre l'exercici de la potestat d'organització, llevat que repercutixin en les condicions de treball les quals, de conformitat amb el que estableix l'apartat 1, sí són negociables, cas en el qual s'haurien de negociar exclusivament les referides condicions. Així doncs, el Projecte de decret objecte d'aquest informe es tracta d'una disposició organitzativa respecte de la qual no és preceptiva la negociació col·lectiva.

e) Obligacions de publicitat activa

D'acord amb la Llei 19/2014, l'Administració ha de fer pública la informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica, entre les quals s'inclouen els procediments normatius en curs, amb indicació de l'estat de la tramitació en què es troben, així com les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius i els diversos textos de les disposicions i la relació i valoració dels documents originats pels procediments d'informació pública i participació ciutadana i per la intervenció dels grups d'interès, si escau (articles 10.c) i d) i 69.2).

D'aquests preceptes es desprèn que, ja des de l'inici del procediment i al llarg de la tramitació del Projecte de decret, s'han de fer públics els documents indicats. Així mateix, de conformitat amb l'article 5 de la Llei 19/2014, la informació subjecta al règim de transparència s'ha de fer pública a través del Portal de la Transparència, instrument bàsic i general de gestió de documents públics per a donar compliment a les obligacions de transparència, i a través de les seues electròniques i llocs web dels subjectes obligats.

III. Contingut del Projecte de decret

L'objecte del Projecte de decret és l'aprovació d'un nou Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

Pel que fa a l'estructura i contingut del Projecte de decret, aquest consta d'un preàmbul, un article únic, dues disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i dues disposicions finals. El Reglament consta de quaranta sis articles, agrupats en set capítols.

Quant al preàmbul, hem de recordar que ha de ser expressiu, almenys, del marc normatiu en el qual s'insereix, com també ha d'expressar la justificació i la finalitat de la disposició normativa.

Pel que fa al marc normatiu, el preàmbul del Projecte de decret fa esment de les normes en el marc de les quals s'insereix i també conté una justificació i finalitat de la regulació projectada. Així mateix, cal valorar positivament la incorporació de la referència a la competència estatutària que fonamenta la regulació projectada (d'acord amb la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora), en aquest cas l'article 105 de l'EAC.

Com apunta el preàmbul: "La modificació que ara es proposa reorganitza l'estructura funcional i avança gradualment cap a un aprofundiment en l'estructura i en el desenvolupament de les ciències forenses, i s'adapta als requeriments funcionals i estructurals que suposa la resposta de l'Administració de justícia enfront la violència masclista i les violències sexuals, i a les particularitats de l'asimetria de la distribució territorial i a l'impuls a l'aprofundiment en el coneixement tècnic i de qualitat de les ciències forenses".

Com a qüestió formal, al paràgraf novè del preàmbul se suggereix afegir "de l'Institut" després de "Es manté l'estructura territorial".

Pel que fa a l'estructura proposada pel reglament, el preàmbul del Projecte de decret afirma que: "En ser l'Institut un òrgan tècnic adscrit al Departament de Justícia, Drets i Memòria, els nous serveis que es creen no són òrgans actius en el sentit establert a l'article 24.1 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya". En aquest punt cal recordar que, en efecte, per a la proposta d'estructura que configura el Projecte de reglament cal tenir en compte les previsions del vigent Reglament dels Instituts de Medicina Legal i Ciències Forenses, aprovat pel Reial decret 144/2023, de 28 de febrer (en endavant, Reglament dels Instituts de 2023).

Pel que fa als principis de bona regulació, recollits en l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i l'article 62 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, el preàmbul afirma que:

"Un dels criteris que regeixen l'elaboració i la revisió de normes és el de simplificació normativa. L'aplicació d'aquest criteri és una concreció dels principis de necessitat de la regulació i de coherència normativa i fa referència, d'una banda, a la racionalitat de la regulació normativa en el sentit de reduir la quantitat de lleis i de reglaments existents i, de l'altra, a la necessitat de simplificar o reduir el contingut dels textos normatius, per tal d'elaborar normes més clares, amb un llenguatge més senzill i accessible per als destinataris i els afectats per les mesures establertes, i facilitar-ne així el compliment. Escau, per tant, reduir textos normatius, consolidant, codificant o refonent normes successivament modificades, i evitar-ne la dispersió.

Atès que la modificació ara projectada del Reglament de l'Institut aprovat pel Decret 411/2006, de 31 d'octubre, és la segona, per tal com que el dit Decret ja va ser objecte d'una primera modificació mitjançant el Decret 279/2016, de 2 d'agost, les raons de simplificació normativa exposades aconsellen ara refundre en un únic text el contingut substantiu de totes dues disposicions normatives, al mateix temps que s'incorporen les modificacions ara projectades.

Aquest Decret s'ajusta així mateix als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, i als principis de seguretat jurídica, transparència i eficiència, que es recullen a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, com a principis de bona regulació. En efecte, aquest Decret és l'instrument necessari per aprovar un nou Reglament de l'Institut, i conté les previsions imprescindibles per complir amb els objectius que impulsen la modificació, perquè es configura una nova estructura organitzativa més eficient i alhora s'impulsa el coneixement tècnic i de qualitat de les ciències forenses. Alhora, procedeix a una simplificació normativa, amb la refosa en un únic text de diverses disposicions normatives. En la tramitació del Decret s'ha respectat el règim de transparència. A l'últim, cal destacar que el marc normatiu que resulta de l'aprovació d'aquesta disposició normativa s'adequa als principis generals relatius a la qualitat normativa que preveu l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.”

La Comissió Jurídica Assessora ha assenyalat, respecte del contingut del preàmbul en aquest àmbit, que la justificació de l'adequació de la iniciativa normativa als principis de bona regulació atès el principi de proporcionalitat, és exigible amb una extensió i intensitat variables en funció del contingut i del caràcter de cada iniciativa normativa (Dictamen 292/2019). D'acord amb aquesta doctrina de la Comissió, es considera adient la justificació de l'adequació als principis de bona regulació i millora de la qualitat normativa que es conté al preàmbul del Projecte de decret.

Únicament, com a qüestió formal, al paràgraf desè del preàmbul, caldria modificar “Departament de Justícia” per “Departament de Justícia, Drets i Memòria”.

L'**article únic** del Projecte de decret aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

Com a qüestió formal, on diu “Reglament de l'Institut de l'Institut de Medicina”, hauria de dir “Reglament de l'Institut de Medicina”.

Les **disposicions addicionals primera i segona** fan referència, respectivament, al canvi de denominació i supressió de diversos òrgans.

La **disposició transitòria** fa referència al règim d'adaptació dels llocs de treball actuals a la nova estructura fixada pel reglament que s'aprova.

En relació amb l'apartat 3 de la disposició transitòria, caldria revisar la remissió que es fa a l'article 15.3 del Reglament.

La **disposició derogatòria** deroga el Decret 302/2001, de 20 de novembre, pel qual es crea l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, tret del seu article 1 (precepte aquest que

va crear l'Institut), el Decret 411/2006, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, i el Decret 279/2016, de 2 d'agost, pel qual es modifica el Reglament de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, aprovat pel Decret 411/2006, de 31 d'octubre, i la seva denominació com a Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

En relació amb la disposició derogatòria, el Projecte de decret conté disposicions derogatòries específiques, relatives als decrets reguladors de l'Institut. En aquest punt hem de recordar que, per tal d'afavorir la seguretat jurídica, les clàusules derogatòries han de ser tan precises com sigui possible, tenint en compte que, d'acord amb el que estableix l'article 111-10.2 del Codi civil de Catalunya, la vigència de les lleis i de les altres normes cessa quan són derogades per altres de posteriors de rang igual o superior que ho declarin expressament. Així mateix, es dona compliment al mandat de l'article 63.1 de la Llei 19/2014, en relació amb la simplificació normativa, quan preveu que: "L'Administració pública ha d'exercir la iniciativa legislativa de manera que l'aprovació d'una nova norma comporti, com a regla general, una simplificació de l'ordenament jurídic vigent."

Tanmateix, se suggereix que la unitat promotora valori derogar completament el Decret 302/2001, de 20 de novembre, pel qual es crea l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, respecte al qual es deixa vigent l'article 1. En aquest sentit, cal tenir en compte que els òrgans, ens o entitats es regeixen per la seva normativa reguladora vigent, la qual determina la seva naturalesa i funcions, amb independència de la vigència de l'instrument originari de creació.

Quant a les **disposicions finals**, la primera faculta el conseller o consellera competent en matèria de justícia per dictar les disposicions necessàries per al desplegament del Decret, i la segona estableix la immediata entrada en vigor del Decret, l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, previsió sobre la qual no cal objectar res atès el contingut organitzatiu de la disposició projectada.

El **Reglament** consta de quaranta sis articles, agrupats en set capítols.

Com a qüestió prèvia cal fer notar que, tot i que els capítols no constitueixen una subdivisió obligatòria de les disposicions normatives (regla 134 del Manual d'elaboració de les normes de la Generalitat de Catalunya), sí que és aconsellable utilitzar capítols si la disposició normativa té més de vint articles, sempre que hi hagi raons sistemàtiques i d'estructura que així ho aconsellin (regla 135), com succeeix en el reglament que ara s'informa.

El **capítol 1**, Disposicions generals, agrupa els articles 1 a 3.

L'**article 1** estableix la naturalesa i funcions de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya. D'acord amb l'apartat 1, l'Institut és un òrgan tècnic al servei de l'Administració de justícia, adscrit al Departament de Justícia, Drets i Memòria i dependent de la Secretaria per a l'Administració de Justícia. Cal notar que la dependència de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya (en

endavant, l'Institut) s'adequa al que estableix el Decret 47/2022, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Justícia, Drets i Memòria (article 62.3.f)).

Com a qüestions formals, a l'apartat 1 se suggereix afegir "(en endavant, l'Institut)" després de "L'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya", i a l'apartat 2 caldria actualitzar la denominació del "Departament de Justícia" per "Departament de Justícia, Drets i Memòria".

L'apartat 4 preveu que no es pot realitzar a les dependències ni amb els recursos de l'Institut cap activitat tanatològica ni pericial privades, a excepció d'aquells informes i dictàmens a sol·licitud de particulars previstos a l'apartat d) de l'article 479.5 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i en els termes i les condicions previstes reglamentàriament.

L'apartat 5 (en coherència amb el que preveu l'article 20.3 del Reglament dels Instituts de 2023) estableix que, en les seves funcions tècniques, l'Institut té un caràcter independent i emet els seus informes d'acord amb les regles d'investigació científica que considera adequades i les que es determinin en els seus protocols, guies o recomanacions.

D'altra banda, l'apartat 6 preveu que l'Institut també du a terme funcions de font d'informació sanitària i social, en col·laboració i coordinació amb les autoritats, administracions i institucions competents en matèria de prevenció, promoció de la salut i de benestar social.

L'**article 2** fixa l'àmbit territorial (Catalunya) i la seu (la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat) de l'Institut.

L'**article 3** estableix l'estructura de l'Institut.

D'acord amb l'apartat 1, l'Institut s'estructura jeràrquicament en els òrgans directius següents: la Direcció, el Consell de Direcció i les subdireccions (els mateixos que els establerts pel Reglament del 2006).

Com a qüestió formal, se suggereix modificar "a) La Direcció de l'Institut" per "a) La Direcció", en coherència amb la resta de lletres de l'article 3.1.

Pel que fa als òrgans directius, l'article 7 del Reglament dels Instituts de 2023 preveu que són òrgans directius la direcció i el consell de direcció (apartat 1) i que en aquells instituts en els quals les necessitats del servei ho aconsellin podran existir una o més subdireccions, en els termes que determinin les normes de creació (apartat 2).

Els següents apartats de l'article 3 estableixen que l'Institut s'estructura territorialment en divisions (apartat 2), s'organitza en serveis, seccions i unitats, amb la dependència i àmbits territorials establerts en el Reglament (apartat 3), i que l'Institut compta amb una Gerència que s'encarrega del funcionament i gestió administrativa dels seus mitjans personals, materials i econòmics (apartat 5).

El **capítol 2** regula els òrgans directius de l'Institut i agrupa els articles 4 a 13.

L'**article 4** es dedica al director o directora de l'Institut. Al títol de l'article se suggereix modificar "El director o la directora" per "La Direcció".

D'acord amb l'apartat 1, el lloc de director o directora es proveeix, mitjançant el sistema de lliure designació, entre personal funcionari pertanyent al cos de metges o metgesses forenses, amb un mandat de cinc anys, renovable, en el seu cas, per terminis iguals.

L'apartat 5 de l'article 4 (la numeració del qual s'hauria de revisar) preveu que "4.5 3. En cas de vacant, absència o malaltia, el director o directora de l'Institut és substituït/da pel subdirector o subdirectora de la Divisió núm. 1 i, en el seu defecte, pel subdirector o subdirectora de la Divisió núm. 2."

En relació amb aquesta previsió, cal fer constar que s'aparta del que estableix l'article 8.3 del Reglament dels Instituts de 2023, d'acord amb el qual "3. En caso de vacante la dirección será sustituida por quien desempeñare la subdirección, la jefatura de área o la jefatura de servicio de mayor antigüedad de la sede del instituto. El Ministerio de Justicia o la comunidad autónoma con competencias asumidas en materia de justicia, establecerá en las normas de creación de cada instituto los criterios de sustitución en caso de ausencia o enfermedad".

L'**article 5** estableix les funcions de la Direcció.

L'**article 6** estableix el règim jurídic dels actes administratius del director o directora de l'Institut.

L'**article 7** es dedica al Consell de Direcció, establint l'apartat 1 la seva composició. Es preveu que el Consell de Direcció està presidit pel director o directora i integrat, entre altres, per la persona titular de la Secretaria per a l'Administració de Justícia. Se suggereix que la unitat promotora valori l'oportunitat que la persona titular de la Secretaria per a l'Administració de Justícia formi part del Consell de Direcció, per raó que l'article estableix que la presidència d'aquest òrgan col·legiat correspon a un lloc (el director o directora de l'Institut) que depèn directament de la Secretaria esmentada; així, es podria preveure, per exemple, una persona en representació de la Secretaria, amb rang orgànic mínim de subdirecció general.

L'article 7 preveu que també formen part de Consell de Direcció, els subdirectors o les subdirectores; els o les caps dels serveis de Laboratori Forense i de Violència contra la Dona i Violències Sexuals; els o les caps dels serveis de Patologia Forense i de Clínica Medico Forense amb més antiguitat respectivament; tres professionals de l'Institut, dels quals dos han de ser metges o metgesses forenses, com a membres electius o electives. Així mateix, el o la gerent de l'Institut assisteix a les reunions del Consell de Direcció amb veu però sense vot i actua com a secretari o secretària del Consell.

En relació amb les lletres d) i e), se suggereix la redacció següent:

"d) Els o les caps del Servei de Laboratori Forense i del Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals.

e) Els o les caps dels serveis de Patologia Forense i dels serveis de Clínica Medico Forense amb més antiguitat respectivament.”

L'**article 8** detalla les funcions del Consell de Direcció.

A la lletra i) potser caldria revisar la referència al “Comitè de Seguiment del Codi Ètic de l'Institut” per “Comitè d'Ètica de l'Institut”, òrgan regulat a l'article 46 del projecte de reglament.

L'**article 9** regula el procediment per escollir els membres electius del Consell de Direcció, i l'**article 10** regula la finalització del mandat dels membres del Consell de Direcció

L'**article 11** regula el règim de funcionament del Consell de Direcció.

L'apartat 1 preveu, de la mateixa manera que el vigent Reglament del 2006, que el Consell de Direcció es reuneix en sessió ordinària dues vegades a l'any a convocatòria del director o directora, i en sessió extraordinària sempre que ho decideixi el director o a instàncies d'una tercera part dels seus membres.

Pel que fa a la convocatòria, l'apartat 2 preveu que aquesta s'ha de trametre amb una antelació mínima de dos dies, llevat de cas d'urgència apreciada pel director o directora, la qual cosa s'ha de fer constar en la mateixa convocatòria.

L'apartat 3 preveu que, per a la constitució vàlida del Consell, cal que hi assisteixin el director o directora, el secretari o secretària o persona que la substitueixi i la meitat, com a mínim, de les persones que l'integren, d'acord amb el que disposa l'article 17.4 de la Llei 26/2010.

L'apartat 5 preveu que els acords s'adopten per majoria simple de vots, de conformitat amb el que estableix l'article 19.1 de la Llei 26/2010.

L'apartat 7 preveu que “En tot allò que no preveu el present Reglament, el Consell es regeix per la normativa reguladora dels òrgans col·legiats d'aplicació en l'àmbit de Catalunya i per les seves normes de funcionament intern”. Se suggereix que es valori modificar “d'aplicació en l'àmbit de Catalunya” per “d'aplicació en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya”.

L'**article 12** regula els llocs de subdirectors o subdirectores, establint la seva dependència del director o directora de l'Institut i la seva provisió mitjançant el sistema de lliure designació entre personal funcionari pertanyent al cos de metges o metgesses forenses.

L'apartat 2 preveu (en els mateixos termes que ho fa l'article 9.2 del Reglament dels Instituts de 2023) que el mandat del lloc de subdirectora o subdirector s'estendrà a un termini de cinc anys, renovable, en el seu cas, per terminis iguals.

Al títol de l'article se suggereix modificar "Els subdirectors o subdirectores" per "Les subdireccions", i a l'apartat 1 se suggereix fer referència a la "Direcció de l'Institut". Així mateix, s'haurien de renumerar correctament els diferents apartats de l'article 12; al "segon" apartat 2 s'hauria de suprimir "territorial" després de "subdirector o subdirectora", i, a l'apartat 4, després de "la divisió" es podria afegir "territorial".

L'**article 13** determina les funcions de les subdireccions.

El **capítol 3** estableix l'estructura territorial de l'Institut i conté l'article 14.

Com a qüestió formal, al títol del capítol se suggereix afegir l'incís final "de l'Institut".

L'**article 14** determina les divisions de l'Institut, que són les mateixes que estableix el Reglament del 2006: Divisió núm. 1: Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat; Divisió núm. 2: Barcelona Comarques; Divisió núm. 3: Girona; Divisió núm. 4: Lleida; Divisió núm. 5: Tarragona, i Divisió núm. 6: les Terres de l'Ebre.

També, com el Reglament del 2006, el Projecte de reglament preveu que al capdavant de cada divisió hi ha un subdirector o subdirectora.

L'apartat 2 estableix l'àmbit territorial de cadascuna de les divisions, amb la diferència que el projecte de reglament no fixa les seus de les diferents àrees, com sí ho determina el Reglament del 2006.

Com a qüestió formal, a l'article 14.2.1, s'hauria de modificar "1. Divisió núm. 1, de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat" per "1. Divisió núm. 1, de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat".

L'apartat 4 estableix la dependència dels serveis i seccions de les divisions territorials.

El **capítol 4** regula els serveis, les seccions i les unitats de l'Institut i agrupa els articles 15 a 31.

D'acord amb l'**article 15**, l'Institut s'organitza en els serveis i les seccions següents: el Servei de Laboratori Forense, el Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals, la Secció de Formació, Docència i Recerca Forense, els serveis de Patologia Forense i els serveis de Clínica Medicoforense.

Com a qüestió formal, s'haurien de reordenar les lletres de l'apartat 1.

L'apartat 2 preveu que l'Institut s'organitza també en unitats, en funció de les necessitats del servei.

Pel que fa a l'organització de l'Institut, el preàmbul del Projecte de decret explica que: "Es manté l'estructura territorial, amb els subdirectors o subdirectores, dependents de la Direcció, però pel que fa als serveis es configuren, uns a nivell de tot Catalunya, el de Laboratori Forense i el de Violència contra Dona i Violències Sexuals, i els altres dos serveis, de clínica medicoforense i de patologia forense, bàsics en tots els instituts de

medicina legal i ciències forenses, s'implanten a les divisions territorials de l'Institut. Tanmateix, en el cas de la Divisió de Barcelona Comarques, atesa la seva particular configuració, amb el major nombre de metges o metgesses forenses de tot l'Institut, es creen dos serveis de Clínica Medicoforense, i no es crea el de Patologia Forense, en no disposar de centre de patologia forense i realitzar-se totes les autòpsies al Centre de Patologia Forense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat”.

En relació amb l'organització funcional dels instituts, el Reglament del Institut de 2023 disposa, a l'article 12, que: “Los institutos podrán organizarse en áreas, servicios, secciones y unidades en atención a las necesidades de servicio. Las áreas, servicios, secciones y unidades, como unidades administrativas, estarán adscritos a las direcciones y/o subdirecciones”.

L'**article 16** es dedica al Servei de Laboratori Forense, que depèn de la Direcció i la seva competència s'estén a tot l'àmbit territorial de Catalunya. Així mateix, s'estableixen les seves funcions i, en termes similars al Reglament del 2006, es preveu que el Centre de Laboratori de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat centralitza la pràctica d'anàlisis biològiques, clíniques i de toxicologia, derivades de les àrees i divisions de l'Institut.

Com a novetat, cal destacar que l'**article 17** regula el Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals, que depèn de la Direcció i la seva competència s'estén a tot l'àmbit territorial de Catalunya, establint l'apartat 2 les funcions del Servei.

Com a qüestió formal, a la lletra e) se suggereix suprimir “territorials” després de “subdireccions”.

L'**article 18** regula la Secció de Formació, Docència i Recerca Forense, que depèn de la Direcció i la seva competència s'estén a tot l'àmbit territorial de Catalunya, establint l'apartat 2 les funcions de la Secció.

Com a qüestió formal, a l'apartat 1 s'hauria d'afegir una “i” després de “Direcció”.

L'**article 19** regula els serveis de Patologia Forense.

L'apartat 1 preveu:

“19.1 Hi haurà un Servei de Patologia Forense a cada divisió de l'Institut, depenent de la Subdirecció, tret de la Divisió núm. 2 de Barcelona comarques.

A la Divisió núm. 2 de Barcelona comarques el servei es prestarà pel Servei de Patologia Forense de la Divisió núm. 1 de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat que té competència en l'àmbit territorial de les Divisions núm. 1 de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat i núm. 2 de Barcelona Comarques.”

En el cas dels serveis de Patologia Forense, al Reglament de 2006 hi ha un Servei de Patologia Forense la competència del qual s'estén a tot l'àmbit territorial de Catalunya. En el projecte de reglament cada divisió de l'Institut comptarà amb un Servei de Patologia Forense, a excepció de la Divisió de Barcelona Comarques on les seves funcions es prestaran pel Servei de Patologia Forense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet

de Llobregat. Per a una major claredat, se suggereix la redacció següent de l'apartat 1 de l'article 19:

“19.1 A cada divisió de l'Institut, a excepció de la Divisió de Barcelona Comarques, hi ha un Servei de Patologia Forense, que depèn de la Subdirecció.

El Servei de Patologia Forense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat té competència i presta les seves funcions en l'àmbit territorial de les Divisions de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat i de Barcelona Comarques.”

L'apartat 2 de l'article 19 estableix les funcions del Servei de Patologia Forense i l'apartat 4 preveu que, del Servei de Patologia Forense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat depenen la Secció d'Histopatologia i la Secció d'Anatomia i Antropologia Forense.

L'**article 20** regula la Secció d'Histopatologia, a la qual li corresponen les funcions relatives a l'estudi microscòpic i al diagnòstic de les peces obtingudes en les autòpsies practicades per l'Institut.

L'**article 21** regula la Secció d'Anatomia i Antropologia Forense.

Als efectes d'una major claredat i per tal de facilitar-ne les remissions i eventuais modificacions posteriors, convindria relacionar alfabèticament les diferents funcions de la Secció.

L'**article 22** regula els Centres de Patologia Forense.

L'**article 23** regula els serveis de Clínica Medicoforense.

L'apartat 1 preveu:

“23.1 Hi haurà un Servei de Clínica Medicoforense a cada divisió de l'Institut depenent de la Subdirecció, tret excepte de Divisió núm. 2 de Barcelona Comarques.

A la Divisió núm. 2 de Barcelona Comarques, per la seva extensió, hi ha dos serveis de Clínica Medicoforense, que depenen de la Subdirecció:

- a) El Servei de Clínica Medicoforense Nord amb competència en l'àmbit territorial de les àrees del Vallès, del Maresme i Barcelona central.
- b) El Servei de Clínica Medicoforense Sud amb competència en l'àmbit territorial de les àrees Llobregat i Sud.”

En el cas dels serveis de Clínica Medicoforense, al Reglament de 2006 hi ha un Servei de Clínica Medicoforense la competència del qual s'estén a tot l'àmbit territorial de Catalunya. En el projecte de reglament cada divisió de l'Institut comptarà amb un servei de Clínica Medicoforense, a excepció de la Divisió de Barcelona Comarques, que tindrà dos serveis, un per cobrir l'àmbit territorial nord i un altre per a l'àmbit territorial sud. Per a una major claredat, se suggereix la redacció següent de l'apartat 1 de l'article 23:

“23.1 A cada divisió de l'Institut hi ha un Servei de Clínica Medicoforense, que depèn de la Subdirecció.

A la Divisió de Barcelona Comarques hi ha dos serveis de Clínica Medicoforense, que depenen de la Subdirecció:

- a) El Servei de Clínica Medicoforense Nord, amb competència en l'àmbit territorial de les àrees territorials del Vallès, Maresme i Barcelona central.
- b) El Servei de Clínica Medicoforense Sud, amb competència en l'àmbit territorial de les àrees territorials de Llobregat i Sud.”

D'acord amb l'apartat 4 de l'article 23, del Servei de Clínica Medicoforense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat depenen la Secció de Valoració del Dany Corporal i la Secció de Psiquiatria Forense.

L'**article 24** regula la Secció de Valoració del Dany Corporal i l'**article 25** la Secció de Psiquiatria Forense.

L'**article 26** preveu que mitjançant una ordre del conseller o consellera competent en matèria de justícia, es poden crear seccions dependents dels serveis, si es considera necessària una major especialització en l'emissió de dictàmens.

L'**article 27** es refereix a les clíniques medicoforenses, i preveu que en els edificis judicials dels diferents partits judicials hi ha espais adients reservats per a les delegacions dels serveis, o seccions, de clínica medicoforense per tal de portar a terme les activitats pròpies del Servei de Clínica Medicoforense i del Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals establertes als articles 17.2 i 23.2.

Com a qüestió formal, se suggereix fer esment, en primer lloc, del Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals (regulat a l'article 17) i, en segon lloc, del Servei de Clínica Medicoforense (regulats a l'article 23).

L'**article 28** regula la provisió dels llocs de cap de servei i de secció de l'Institut.

L'**article 29** es dedica a les unitats² i preveu:

“29.1 A l'Institut podran crear-se unitats o equips multidisciplinars formats per personal mèdic forense, de la psicologia, del treball social o d'altres àrees del coneixement, en funció de les necessitats de l'Institut.

² En relació amb les unitats, el Reglament dels Instituts de 2023 estableix el següent:

- “1. En los institutos podrán crearse unidades o equipos interdisciplinarios formados por personal médico forense, de la psicología, del trabajo social o de otras áreas de conocimiento, en función del volumen de trabajo, de la estructura o las especiales necesidades del instituto.
2. En las normas de creación del instituto se establecerá el ámbito territorial de actuación, sus funciones y la coordinación interna, que podrá ser realizada por cualquiera de los profesionales que la conforman.
3. Estas unidades dependerán de la jefatura de servicio que se determine en la relación de puestos de trabajo.
4. En el caso de que en una dirección o subdirección existan varias unidades con la misma denominación y funciones, una de ellas será la encargada de coordinar al resto de unidades bajo la supervisión de la correspondiente jefatura de servicio.
5. Les corresponderá abordar aquellos asuntos que requieran una intervención multidisciplinar especializada determinada por las características de las víctimas o por el contenido de su intervención.”

29.2 Aquestes unitats dependran dels serveis, s'establirà l'àmbit territorial d'actuació de cadascuna i podran ser coordinades per qualsevol dels professionals que les integren.

29.3 La funció d'aquestes unitats serà abordar aquells assumptes que requereixen una intervenció multidisciplinària o especialitzada determinada per les característiques de les víctimes o pel contingut de la intervenció."

Se suggereix que la unitat promotora valori concretar, per a una major seguretat jurídica, que aquestes unitats es poden crear per ordre del conseller o consellera competent en matèria de justícia, que ha d'establir el respectiu àmbit territorial d'actuació, les seves funcions i la coordinació interna.

L'**article 30** es dedica a les unitats de valoració forense integral, establint l'apartat 1 que, en el marc de la normativa vigent en la matèria: "l'Institut disposa d'unitats de valoració forense integral, de les quals formen part metges o metgesses forenses, i personal de la psicologia i del treball social per garantir l'assistència especialitzada, específica i coordinada a les víctimes de violència masclista i violències sexuals i per al disseny de protocols d'actuació global i integral en casos de violència masclista i violències sexuals."

En relació amb les unitats de valoració forense integral, la LOPJ preveu que: "En todo caso los Institutos de Medicina Legal y Ciencias Forenses contarán con unidades de valoración forense integral, de las que podrán formar parte los psicólogos y trabajadores sociales que se determinen para garantizar, entre otras funciones, la asistencia especializada a las víctimas de violencia de género y el diseño de protocolos de actuación global e integral en casos de violencia de género" (article 479.3).

Al seu torn, el Reglament dels Instituts de 2023 preveu, en relació amb les unitats de valoració forense integral que: "Los institutos dispondrán de equipos interdisciplinarios formados por personal médico forense, de la psicología y del trabajo social, denominados unidades de valoración forense integral" (article 17.1)

L'apartat 2 de l'article 30 preveu que "Existiran les unitats de valoració forense següents:" i tot seguit detalla les diferents unitats i l'àmbit territorial d'actuació de cada unitat d'acord amb els partits judicials de Catalunya.

Seguint la regla 25 del Manual d'elaboració de normes de la Generalitat de Catalunya, es proposa substituir el temps verbal en futur i emprar el present.³

Així mateix, es fan les consideracions formals següents en relació amb l'apartat 2:

- A la lletra a), on diu "Ciutat de la Justícia i l'Hospitalet de Llobregat" s'hauria de modificar per "Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat".
- A la lletra c), on diu "Arenys" potser hauria de dir "Arenys de Mar".
- A la lletra h), s'hauria de modificar "Esplugues, El Prat" per "Esplugues de Llobregat, el Prat de Llobregat".
- A la lletra i), on diu "del Sud" potser hauria de dir "de Barcelona Sud".

³ En aquest sentit, se suggereix fer una revisió lingüística de tota la redacció del projecte de reglament pel que fa a l'ús del futur com a temps verbal.

A l'apartat 5, a les lletres a) i d), se suggereix modificar “violència de gènere” per “violència masclista”.

L'**article 31** preveu que es poden crear altres unitats quan sigui necessari per a un millor abordatge de qüestions específiques, tant tècniques d'àmbits de coneixement o recerca o docència, com de coordinació per a una gestió més eficient dels recursos destinats a un àmbit d'intervenció, o altres finalitats anàlogues. Se suggereix que la unitat promotora valori que es pugui habilitar el conseller o consellera competent en matèria de justícia a crear mitjançant ordre les dites unitats.

El **capítol 5** es dedica al personal de l'Institut i agrupa els articles 32 a 35.

L'**article 32** estableix que el centre de destinació dels metges o metgesses forenses i de la resta de personal és l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya. Es correspon amb l'article 15 del Reglament del 2006, amb les adaptacions necessàries derivades de la nova estructura organitzativa que preveu el Projecte.

Únicament, com a qüestions formals, a l'apartat 2 s'hauria de modificar “subdirector o directora territorial” per “subdirector o subdirectora”, i a l'apartat 3 s'hauria de suprimir “territorials” després de “subdirectores”.

L'**article 33**, que es dedica al personal que presta serveis a l'Institut, es correspon amb l'article 30 del Reglament del 2006.

L'**article 34** estableix que la relació de llocs de treball de l'Institut determina l'adscripció dels metges o metgesses forenses i de la resta de personal de l'Institut als partits judicials de les àrees territorials de les diferents divisions.

L'apartat 4 preveu que la relació de llocs de treball s'aprova, pel que fa al personal funcionari dels cossos al servei de l'Administració de Justícia, de conformitat amb el que estableixen la Llei orgànica del poder judicial i les disposicions normatives que la despleguen.

En aquest punt, cal recordar que l'article 18.6 del Reglament dels Instituts de 2023 estableix que les comunitats autònomes amb competències assumides en matèria de justícia, han de procedir a l'aprovació inicial de les relacions de llocs de treball dels instituts dels àmbits territorials respectius, prèvia negociació amb les organitzacions sindicals i que l'aprovació definitiva correspon al Ministeri de Justícia, que només podrà denegar-la per raons de legalitat.

D'acord amb l'**article 35**, l'Institut disposa d'una Gerència (que també està regulada al Reglament del 2006), amb rang assimilat a servei, que depèn directament de la Direcció, i es proveeix d'acord amb el que estableixi la relació de llocs de treball.

El **capítol 6**, Formació, docència i recerca, agrupa els articles 36 a 40.

L'**article 36** regula les activitats de formació, docència i recerca relacionades amb les ciències forenses que realitzi l'Institut, contribuint a la formació inicial i continuada de

metges forenses, psicòlegs i treballadors socials, així com de jutges, fiscals, lletrats de l'Administració de Justícia, i resta de personal funcionari i laboral destinat en els Instituts, en les matèries pròpies de la seva competència.

L'apartat 2 preveu (en els mateixos termes que l'article 26.3 del Reglament dels Instituts de 2023) que l'Institut, en la mesura que s'acrediti com a unitat docent per a la formació sanitària especialitzada en ciències de la salut, podrà col·laborar com a dispositiu docent sempre que s'estableixin els acords pertinents de col·laboració docent.

L'**article 37** es dedica a la Comissió de Formació i Recerca.

L'article 27 del Reglament dels Instituts del 2023 preveu que en els instituts ha d'existir una comissió de formació i recerca, la constitució de la qual correspon a la direcció de l'institut a proposta del consell de direcció i que té com a funcions "las de impulsar las tareas docentes e informar los proyectos de investigación del instituto, así como colaborar en las actividades de formación con los órganos competentes en la materia del Ministerio de Justicia y, en su caso, de las comunidades autónomas con competencias asumidas en materia de justicia."

D'acord amb l'apartat 1 de l'article 37 del projecte de Reglament, la Comissió de Formació i Recerca col·labora en les activitats de formació organitzades pel Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada del Departament de Justícia, Drets i Memòria, altres departaments de la Generalitat de Catalunya o altres administracions públiques, impulsa les tasques docents i d'investigació, i proposa els projectes d'investigació i els plans de formació de l'Institut.

L'apartat 2 estableix la composició de la Comissió, que serà presidida pel director o directora de l'Institut (o el membre en qui delegui).

Com a qüestió formal, a l'apartat 2 se suggereix modificar "Aquesta Comissió" per "La Comissió de Formació i Recerca", i als apartats 3 i 5 fer referència a la denominació completa de la Comissió.

L'**article 38** regula la Unitat Docent per a la formació sanitària especialitzada.

L'**article 39** regula la Comissió de Docència, que és l'òrgan col·legiat al qual li correspon organitzar la formació, supervisar la seva aplicació pràctica i controlar el compliment dels objectius previstos en el programa formatiu de l'especialitat de Medicina Legal i Forense. Així mateix, tal com també preveu el Reglament dels Instituts del 2023, també li correspon facilitar la integració de les activitats formatives dels residents amb l'activitat assistencial i ordinària de l'Institut, planificant la seva activitat professional en el mateix conjuntament amb els òrgans directius de l'Institut.

Com a qüestió formal, se suggereix que el paràgraf tercer de l'apartat 1 sigui un nou apartat 2 i que es torni a numerar els apartats següents de l'article 39.

L'apartat 2 preveu (en els mateixos termes que l'article 28.2 del Reglament dels Instituts del 2023) que la comissió estarà presidida pel cap d'estudis de formació especialitzada, a

la qual correspondrà la direcció de les activitats de planificació, organització, gestió i supervisió de la docència especialitzada, i que en la seva composició existirà, en tot cas, representació dels tutors de la formació i dels residents.

A l'apartat 3, se suggereix modificar "Cap d'Estudis" per "cap d'estudis de formació especialitzada".

Així mateix, se suggereix afegir un apartat final amb la redacció següent: "39.6 En tot allò que no preveu aquest Reglament, la Comissió de Docència es regeix per la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat i per les seves normes de funcionament intern."

L'**article 40** estableix la col·laboració de l'Institut amb les universitats i altres institucions.

Als apartats 1 i 2, caldria modificar "Departament de Justícia" per "Departament de Justícia, Drets i Memòria".

El **capítol 7**, *Altres funcions*, agrupa els articles 41 a 46.

Com a qüestió formal, se suggereix modificar "Altres funcions" per "Altres funcions de l'Institut".

L'**article 41** es refereix a l'Institut com a font d'informació, l'**article 42** a les relacions de l'Institut amb altres institucions i amb particulars, que es corresponen, respectivament, amb els articles 22 i 23 del Reglament dels Instituts de 2023.

L'**article 43** es dedica als successos amb víctimes múltiples i es correspon a l'article 24 del Reglament dels Instituts del 2023.

Als apartats 2 i 3 se suggereix modificar "Participarà" per "L'Institut ha de participar".

L'**article 44**, que es dedica a la col·laboració internacional de l'Institut, preveu, a l'apartat 1, que: "L'Institut podrà col·laborar o integrar-se en institucions internacionals del camp de la medicina i les ciències forenses en aquells temes propis de la seva disciplina professional, una vegada escoltat el Gabinet Tècnic, i amb l'autorització prèvia del Departament de Justícia, Drets i Memòria, que establirà la forma i procediment d'aquesta participació".

Se suggereix que la unitat promotora valori suprimir "una vegada escoltat el Gabinet Tècnic", i, en tot cas, especificar la participació d'aquest òrgan en el procediment a que fa referència l'incís final de l'apartat 1.

L'**article 45** es refereix a la col·laboració de l'Institut amb entitats externes en el marc de l'activitat pericial.

L'**article 46** regula el Comitè d'Ètica de l'Institut:

“Comitè d'Ètica de l'Institut

46.1 L'Institut elaborarà un Codi Ètic que incorpori els valors ètics a la cultura organitzativa en un marc d'integritat i de qualitat institucional.

46.2 Es constituirà un Comitè d'Ètica de l'Institut que estarà integrat per tres persones de l'Institut, un/a president/a i dos vocals, designades pel Consell de Direcció i nomenades per la Direcció per un període de 3 anys, renovable per un període igual. La persona amb més antiguitat exercirà la presidència d'aquest comitè. Es podrà comptar amb l'assistència i l'assessorament d'especialistes d'altres institucions o administracions.

46.3 Aquest Comitè es reunirà amb la periodicitat suficient i en tot cas al menys dues vegades a l'any.

46.4 Les funcions d'aquest Comitè seran:

- a) Vetllar per el compliment dels valors del codi.
- b) Resoldre i emetre recomanacions relatives a dubtes, conflictes o situacions controvertides, entre d'altres.
- c) Promoure la seva difusió, sensibilització i formació al personal de l'Institut.
- d) Proposar les adaptacions i actualitzacions del Codi Ètic.
- e) Emetre els informes que li siguin sol·licitats i elaborar un informe anual de la seva activitat que es presentarà al Consell de Direcció.

46.5 La Secretaria per a l'Administració de Justícia del Departament habilitarà els mitjans necessaris pel seu funcionament.”

La disposició de creació d'un òrgan col·legiat ha d'especificar la seva composició, la presidència, la secretaria, les funcions, les normes de funcionament, respecte de qual s'ha d'aplicar la normativa aplicable als òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat en allò que no estigui previst per la norma de creació.

D'acord amb això anterior, es fan els suggeriments següents:

- L'apartat 1 podria crear el Comitè d'Ètica de l'Institut com a òrgan col·legiat i establir l'objecte del Comitè, que podria ser elaborar un Codi Ètic que incorpori els valors ètics a la cultura organitzativa en un marc d'integritat i de qualitat institucional.
- A l'apartat 2, relatiu a la composició del Comitè d'Ètica de l'Institut, caldria establir qui ha d'exercir la secretaria del Comitè.
- També a l'apartat 2, en relació amb l'assistència i l'assessorament d'especialistes d'altres institucions o administracions, se suggereix concretar qui pot convidar aquests especialistes, i que aquests poden assistir amb veu i sense vot. Així, per exemple: “La presidència pot convidar a assistir a les sessions del Comitè d'Ètica a persones expertes o especialistes d'altres institucions o administracions, quan els temes ho aconsellin, que hi participen amb veu i sense vot.”
- A l'apartat 3, relatiu al règim de sessions del Comitè d'Ètica, se suggereix que es valori suprimir amb “la periodicitat suficient”, per indeterminat. Es podria establir, per exemple: “46.3 El Comitè d'Ètica de l'Institut es reuneix cada vegada que ho proposi la presidència, amb un mínim de dues vegades a l'any.”
- A l'apartat 4, se suggereix:
 - o al primer paràgraf, modificar “funcions d'aquest Comitè” per “funcions del Comitè d'Ètica de l'Institut”.
 - o a la lletra a), afegir “Ètic” després de “Codi”.
 - o a la lletra c), modificar “la seva difusió” per “la difusió del Codi Ètic”.

- a la lletra e), es podria concretar qui pot sol·licitar els informes.
- A l'apartat 5, se suggereix la redacció següent: "46.5 La Secretaria per a l'Administració de Justícia del Departament de Justícia, Drets i Memòria ha de prestar al Comitè d'Ètica el suport material necessari per al compliment de les seves funcions."
- Afegir un nou apartat amb la previsió següent: "39.6 En tot allò que no preveu aquest Reglament, el Comitè d'Ètica de l'Institut es regeix per la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat i per les seves normes de funcionament intern."

3.- CONCLUSIONS

Analitzat el *Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya*, aquesta Assessoria Jurídica l'informa favorablement, per tal que es continuï la seva tramitació, sense perjudici que es tinguin en consideració les observacions realitzades en aquest informe.

Maria Adelaida
González
Agudo

Signat digitalment
per Maria Adelaida
González Agudo -

)
Data: 2023.08.02
08:22:11 +02'00'

Advocada de la Generalitat
Assessoria Jurídica

Ref: AJ aga_23D189

Signat digitalment per:
Maria del Pilar
García Cruz

Data:
2023.08.02
08:48:39
+02'00'

Advocada de la Generalitat
Cap de l'Assessoria Jurídica